

JORDI PLAY

Feta la llei, feta la trampa

La regularització d'immigrants de la nova llei d'estrangeria ja mostra les seves deficiències: als "sense papers", que no podien treballar ni signar un contracte de lloguer, ara se'ls exigeixen aquests documents per demostrar que van arribar fa més d'un any.

El govern espanyol ha anunciat ja que modificarà la Llei de drets i llibertats dels estrangers que les Corts van aprovar al final de la legislatura passada. La reforma s'aprovarà en el consell de ministres dels dies 23 o 30 d'aquest mes i arribarà al Congrés al setembre.

Però la intervenció del PP sobre la llei no queda aquí. Segons diversos assessors d'immigració consultats per EL TEMPS, el govern central també està fent una lectura restrictiva de la regularització dels im-

migrants residents a l'estat des de fa més d'un any. SOS Racisme va més enllà i creu que el PP ha orquestrat una campanya alarmista per a fer creure als ciutadans que la nova llei pot provocar un allau d'immigrants i justificar així la seva modificació. La conseqüència d'aquesta campanya, adverteix aquesta ONG, pot ser un augment del racisme i de la xenofòbia.

La portaveu de SOS Racisme, Núria Vives, creu que el PP ofereix informació distorsionada sobre el nombre d'immigrants que atrau

una llei com la que s'aprova a principis d'aquest any. En primer lloc, diu Vives, el milió de sol·licituds d'entrada a l'estat que el govern espanyol afirma que es van cursar el 1999, "corresponen majoritàriament a comerciants marroquins que entren a Ceuta habitualment per comprar i vendre productes". En canvi, segons la portaveu de SOS Racisme, ningú no parla de la xifra oficial de permisos de treball, que el 1999 va baixar un 27%.

Vives afirma també que "el govern vincula l'arribada de pasteres

són un dels sectors més afectats per la regularització

a les Canàries amb la llei, quan en realitat és fruit del blindatge de l'estret de Gibraltar". SOS Racisme ja anunciava l'any passat en el seu informe anual que la immigració africana buscava a les Canàries una nova via d'entrada a l'estat. Núria Vives afegeix que aquest fenomen continuarà creixent perquè en els pròxims quatre anys està previst invertir 25.000 milions de pessetes per fer l'estret impermeable a la immigració. En tot cas, rebia Vives, "si hi ha un efecte crida serà culpa del govern, que és qui repeteix que la nova llei és un colador i que no és compatible amb la UE." En altres països, com Itàlia, els estudis fets sobre aquests tipus de lleis aclareixen que l'"efecte crida" només accelera i concentra en un temps més petit la vinguda d'immigrants que ja tenien projectat anar-hi.

La quarta regularització. Una altra "informació distorsionada" és la que presenta la regularització de treballadors com una cosa extraordinària. Núria Vives recorda que aquesta regularització és la quarta després de les de 1985, 1991 i 1996 i que molta gent que ara es regularitzarà ja ho havia fet el 1996. "Fins ara, se'ls donava un permís d'un any, que havien de renovar l'any següent, als tres anys i als sis", explica. Si aquesta cadena es trenca perquè al cap de tres anys no tenen treball, en la següent regularització han de començar de nou, si no els han expulsat abans. Lògicament, enguany es poden regularitzar molts immigrants que ho van fer el 1996 i que després no van poder renovar el permís per no tenir treball.

Per acabar-ho d'adobar, el govern central ha fet unes previsions a la baixa dels immigrants que es regularitzaran. Els 80.000 previstos són pocs si es té en compte que el 1991 se'n van legalitzar uns 100.000, segons Vives. I comptant també que l'espanyol és l'estat que té un percentatge menor d'immigrants de tota l'Europa occidental (un 2,5%) si exceptuem Finlàndia.

Tot i això, la regularització —que començà el 21 de març i acaba el 31 de juliol— va molt a poc a poc.

Molts dels immigrants que es regularitzen ja ho van fer el 1996, perquè els permisos s'han d'anar renovant.

Segons les dades del 7 de juny, a Barcelona només s'han concedit 6.054 permisos, un 22% del total de sol·licituds tramitades (26.581). A les Illes s'han resolt 1.027 sol·licituds d'un total de 3.295 (un 31%), però la Delegació de Govern a les Illes no informa sobre quantes d'aquestes resolucions concedeixen el permís de residència i quantes el deneguen. La Delegació de Govern al País Valencià encara no ofereix aquestes dades.

El que sí que és igual a tots els territoris és la lectura restrictiva que el govern del PP ha fet de la disposició sobre regularització d'immigrants que estava prevista en la llei d'estrangeria. El real decret que estableix el procediment de regularització exigeix que els immigrants demostrin que són a l'estat espanyol des d'abans de l'1

de juny de 1999 i que hagin tingut algun permís de residència en els últims tres anys o, si no, que l'hagueren sol·licitat abans del 31 de març del 2000. Com que el real decret és del 18 de febrer, se'ls donava uns 40 dies de termini per tramitar aquest permís.

Segons denunciïn diversos assessors d'immigració de Barcelona i València, l'administració exigeix que els immigrants demostrin que van arribar abans de l'1 de juny amb documents que, com a "il·legals" que són, no podien signar. Sense permís de treball i residència, és ben complicat formalitzar contractes de lloguer o contractes de treball.

Ghassan Saliba, cap del Centre d'Informació al Treballador Estranger (CITE) de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya assegura que l'administració no especifica quins documents accepta. Els assessors d'immigració tan sols s'adonen dels documents que són vàlids a mesura que l'administració rebutja determinats documents com a proves, com ara les denúncies presentades per alguna ONG o els rebuts de compra. Empar, del CITE de València, denuncia també l'arbitrarietat de l'administració a l'hora d'admetre les proves. Segons explica, com a proves "només serveixen factures si són d'empreses 'grans', com ara El Corte Inglés o Iberdrola però si són d'una acadèmia de perruqueria,

Una dona embarassada, procedent de Nigèria, va ser detinguda abans que la pastera en què viatjava arribara a Canàries. L'augment en l'arribada d'immigrants a aquestes illes creix pel blindatge de l'estret de Gibraltar, segons SOS Racisme.

La regularització no respecta els nuclis familiars

ARXIU / RAFA GIL

L'administració no accepta la signatura dels veïns de l'escala com a prova del temps que els immigrants porten a l'estat. El seu estatus d'ilegal, però, no els permetia signar contractes que serveixen de prova.

per exemple, ja no les admeten". Però, a més, Empar denuncia l'arbitrarietat amb què s'admeten les proves: "Hi ha documents que uns funcionaris admeten i d'altres, no. Però fins i tot hi ha proves que reben el vist-i-plau d'un funcionari i, posteriorment, són vetades per un altre sense més explicacions. El resultat és la paralització d'un expedient que l'immigrant pensa que està aprovat."

Però la lectura restrictiva del real decret no es limita a l'acceptació de proves. Segons l'assessora d'immigració Elena Molina, un cas molt freqüent és el que afecta famílies: "el matrimoni entra a la regularització i els fills menors d'edat també, però els fills majors d'edat –si no han fet el tràmit previ entre el 18 de febrer i el 31 de març– queden exclosos de la regularització."

Estudiants marginats. El tercer cas en què es troben molts estrangers extracomunitaris afecta els estudiants. Hamid Hilal, del CITE de Barcelona, denuncia que l'administració ha maltractat aquest col·lectiu perquè els ha donat molt poca informació i els ha exclòs dels tràmits. Fins ara, la targeta d'estudiant no es considerava un permís de residència sinó d'estada i els estudiants no podien compaginar els seus estudis amb una fei-

Assessors d'immigració denuncien arbitrarietat dels funcionaris a l'hora de decidir si una prova és vàlida o no ho és.

na. Això canvia amb la nova llei, que els dona estatus de residència, però només afecta els qui han renovat la targeta d'estudiant després del febrer. Els qui no ho han fet es troben que, si finalitzen els seus estudis, no poden continuar en el país més temps. "D'aquesta manera, l'estat tracta encara pitjor els estudiants que els immigrants que han vingut amb pastera", conclou Hilal.

Entre el col·lectiu d'estudiants s'ha informat molt poc de les passes que havien de fer per regularitzar-se. La colombiana Marcela Gómez, que ara acaba un màster d'arquitectura, va fer la sol·licitud prèvia l'últim dia del termini fixat, el 31 de març, perquè va consultar al CITE, però d'altres no ho han

fet: "Hi ha hagut molts rumors i moltes informacions confuses: molts amics meus no han presentat la sol·licitud perquè els van dir que perdrien 'antiguitat' en el país, i ara es troben que, si es volen quedar, han de matricular-se de qual-sevol cosa i esperar que els renoven la targeta d'estudiant".

El congolès Stanislas Christian Diamvinza ha patit les deficiències de l'anterior llei d'immigració i la confusió regnant en aquest procés de regularització. Diamvinza, tècnic elèctric, va arribar a Barcelona el 13 d'octubre de 1998 per especialitzar-se en automatismes industrials, gràcies a l'ajuda econòmica de l'empresa on treballava a Congo-Brazzaville. Dos mesos després, l'antiga colònia francesa es va veure sacxada per una guerra i al compte corrent de Stanislas no van arribar més diners. Els salesians, on estudiava, el van haver d'acollir. Com que la targeta d'estudiant no permet treballar al seu titular, Stanislas va haver de demanar un permís de treball. Després d'haver buscat i trobat una empresa que el volia contractar durant els mesos d'estiu, va formalitzar els papers a la Delegació del Govern Central a Barcelona. El permís, però, va arribar al setembre i el congolès només va poder treballar quinze dies.

Tot i que la situació s'ha estabilitzat al seu país, Stanislas no pot tornar perquè la indústria està desfeta. "Ara –diu– he d'estudiar i treballar aquí per ser més útil al meu país quan calgui reconstruir-lo."

Amb la nova llei d'estrangeria aprovada, Stanislas va anar a la Delegació de Govern a fer la sol·licitud prèvia abans del 31 de març, però allà li van dir que aquest tràmit no era vàlid pels estudiants. Ara ha perdut l'oportunitat de sol·licitar el permís de residència i haurà de fer el tràmit "habitual" de regularització: presentar un empresari que el vulga contractar i esperar que el permís de treball arribi a temps. Això, és clar, si la reforma de la llei que el PP presentarà a finals de juny no torna a entrebancar el procés.

Àlex Milian